NĂM THỨ MƯỜI BẢY — SỐ 3799

MỖI SỐ HAI XU

NGÀY THỨ BẢY 16 NOVEMBRE 1929

Trung-Bắc Tân-Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

Fondateur : F.-H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Réd. en Chef : PHẠM-HUY-LỤC
Ad. Gérant : NGUYỄN-VĂN-LUẬN

Toutes les lettres destinées à la Rédaction
doivent être adressées au Directeur
HANOI — 68, rue Jules Ferry — HANOI
ADR. TÉLÉGR. : Trungbactânvan Hanoi
TÉLÉPHONE Nº 150 — BOITE POSTALE Nº 24

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
Nº 12192

KUÔCQ-VA'N

Nước nào có tiếng riêng của nước ấy, người trong nước cùng hiểu được với nhau, theo tiếng ấy mà viết thành chữ, rồi xếp đặt ra thành câu thành bài, thế là văn-chương. Tiếng Nam ta là một thứ tiếng có âm-hưởng, có thú-vị, ý nghĩa rất là sâu xa. Bây giờ chữ quốc-ngữ đã thịnh-hành, đã gần thành một thứ chữ phổ-thông, người trong nước đã nhiều người đọc được viết được. Lại có cái phong trào chấn-hưng quốc-văn, những người có học thức đương ra sức mà đẽo gọt, nào rèn đúc, cùng nhau xây đắp nền quốc-văn. Văn quốc-ngữ sau này, trải qua những tay có học-thức tô-điểm sửa sang dần dần, rồi cũng có lúc thành ra một thứ văn-chương hoa-mỹ riêng của một nước, đó cũng là một việc có thể đoán trước và đoán trước được.

Nhưng còn có một điều cũng rất quan-hệ đến nền quốc-văn, mà những làng văn của ta dễ thường cũng quên nhãng mà chưa để ý đến, là cái thể-lệ ở trong các thứ giấy má. Kìa xem như chữ Tây và chữ nho, phàm các giấy má việc quan, các giấy má việc tư, các giấy má quan-hệ, cùng các giấy má tầm-thường, đều có cái thể-lệ nhất-định, bởi những người có học-thức đời trước đặt ra, rất là gọn gàng, rất là điển-nhã, người sau cứ lấy đó mà dùng, không cần phải đặt ra, thật cũng tiện lắm. Ví như tờ sức của quan trên cho tổng lý, tờ trình của tổng lý lên quan trên, tờ giấy của anh em bạn viết cho nhau vân vân, câu mở đầu thế nào, câu kết sau thế nào, đều có sẵn cả. Chữ quốc-ngữ thì chưa có thể lệ gì, khi dùng đến thật là lúng túng, phải tự ý mình đặt ra, người biết chữ Tây thì dùng chữ Tây, người biết chữ nho thì dùng chữ nho, trong lòng tờ thì chữ quốc-ngữ, mà câu mở đầu và câu đóng kết, thì dùng chữ Tây hay chữ Nho, thật là lố lăng lăng lố, không ra cách thức gì cả.

Chữ Tây cũng thế mà chữ Nho cũng thế, chương-sớ, các tờ giấy việc quan, các thứ văn tự văn khế, đều có thể thức nhất định, còn như tờ giấy vãng-lai, thì đã có những bộ sách như là sách Giang-hồ-xích-độc, sách Secrétaire de tout le monde vân vân, lưu-hành ở trong xã hội, giản tiện thì nhiều người dùng, dùng lâu rồi quen đi, thật là một việc tiện lợi chung cho cả người trong nước. Ước gì những làng văn của ta bây giờ để ý đến cái vấn-đề ấy, theo lối sách Tây sách Nho, làm ra một quyển sách, dạy đủ cả, tờ sức thế nào, tờ bẩm thế nào, các thứ văn-tự văn-khế, các thứ giấy-má vãng lại, cùng các thứ giấy-má thường dùng hàng ngày, rồi lưu-hành ở trong nước. Nếu được gọn-gàng được trang-nhã, thì hẳn nhiều người theo dùng, lâu lâu lan rộng mãi ra. Có như thế thì may ra sau này mới có thể-thức nhất-định, tiện-lợi cho người dùng, khỏi đến nỗi mượn lẫn chữ tây chữ nho, thành ra đầu Ngô mình Sở, như phần nhiều giấy má mà ta thường đọc bây giờ. Đó cũng là cần thiết ở trong việc xây đắp nền quốc-văn, hiện nay nên có rồi mới là phải.

Lại còn một việc này nữa, nhân-tiện cũng xin nói qua ra đây. Ở nước ta bây giờ ít người học chữ nho, thì sau này số người biết chữ nho chắc cũng ít đi dần dần, mà việc cúng lễ của ta thì toàn dùng chữ nho, đó cũng là rất túng rối cho người ta sau này. Bà con ta tưởng cũng nên để ý đến, phàm các thứ văn-tế, việc hiếu, việc hỉ, cúng giỗ, cúng tết, đều dùng quốc-văn (tức như các thiếp mời trong việc hiếu việc hỉ bây giờ đều dùng chữ quốc-ngữ, cũng đã quen rồi), người mình dùng tiếng mình, thật là tiện là dễ, cần gì phải dùng mượn tiếng khác cho thêm phiền ra nữa, bà con ta nghĩ sao?

H. T. B.

Ba đứa trẻ ngộ độc vì ăn bánh ngọt: Một đứa chết, hai đứa ngốc-ngoải

Hôm vừa rồi, tại miền Saint Brice-sous Forêt, có ba đứa trẻ nhà kia, một đứa lên ba, một đứa lên sáu, một đứa lên mười, nhân bố mẹ đi vắng, để ít kẹo và bánh ngọt ở nhà cho ba anh em dỗ nhau, không biết mấy đứa trẻ dại dột để giống mối hay các giống trùng độc nhấm phải bánh kẹo, hay là trong bánh kẹo ấy có chất độc lẫn vào, mà khi ba đứa trẻ ăn xong, thì đều ngộ độc, nằm lử cả ra bất tỉnh nhân sự.

Khi người nhà biết đem vào nhà thương cứu chữa, thì chỉ cứu được hai đứa lớn thôi; còn đứa bé thì không thể sao cứu được.

Đã cho mổ tử thi đứa bé để xét xem ngộ độc thế nào.

Tất cả làng ai nấy đều thừa ngón tay

Tại nước Tây-ban-nha có một cái làng nhỏ gọi là Bồ-đức-lạp-qua ở gần kinh-thành Madrid. Làng ấy ở riêng ra một nơi, không có đường phẳng đi vào, cho nên đối với bên ngoài giao-thiệp rất ít, cư dân chỉ độ 150 người, đều tự cầy tự ăn, vả lại đất có nhiều đá, không khó nhọc suốt năm thì không mưu đủ sự ấm no. Ấy vì cái cớ làm ăn khó nhọc quá độ, người trong làng ấy mới có một cái điểm lạ thường, là mỗi người ít ra cũng sáu ngón, mà nhiều thì có đến bẩy ngón. Người thường thì cho sáu ngón là ngoài lệ, mà người trong làng ấy lại cho nhiều ngón là đáng quí, trước đây có một người trong làng ấy, muốn đem mình vào trong quân đội, sau khi khám xét, vì thừa ngón tay bị thải, người ấy lấy làm căm tức lắm, cho sự thừa ngón tay là thường, không lấy chi làm lạ, vì người ấy hằng ngày cư xử và giao tiếp toàn với những người thừa ngón tay, nên cho sự thừa ngón là thường, mà lại cho người năm ngón là quái lạ. Cứ như những người có tuổi ở trong làng ấy nói, vài mươi năm trước đây những người thừa ngón không có mấy, về sau có một hai người thừa ngón lấy vợ đẻ con, hễ cha thừa ngón, tất con cũng thừa ngón, rồi con đẻ ra cháu, cháu đẻ ra chắt, mà những người thừa ngón mỗi ngày mỗi nhiều. Xét ra hễ cha mẹ đều có sáu ngón, thì con cái cũng đều sáu ngón, thậm chí có người đến bẩy ngón, nếu cha mẹ mà có một người sáu ngón, thì người con giai cả hay người con gái cả tất là có sáu ngón hay bẩy ngón vậy.

Kuôcq ngu'w mo'iq
ă ơ ư thi viết a' o' u'
đ viết d, d viết y, q viết k
Na'm yâuq :
sa'cq, huyênf, na'ngj, hoiz, ngaw
q f j z w

HAIF DAMF

Câu chuyện tâm-lý-học

— Tại làm sao ta đi xe lửa, xe điện, lên đến toa thì chỉ tìm chỗ vắng ngồi cách xa một mình?

— Có lẽ ngồi một nơi rảnh cho yên... nói đây là lúc vắng hành-khách đấy chứ?

— Phải. Nhưng mà nếu trên toa có một mỹ-nhân, bất-cứ ông già hay là anh trẻ, thế nào cũng lại ngồi ngay cạnh, không có thì ngồi trước mặt. Tại làm sao thế?

— Có lẽ để đi đường nhìn cho khỏi khát nước.

Kim Xuyên

Giải thưởng Nobel

Giải thưởng Nobel khoa hóa-học năm 1929 chia đôi cho người Anh tên là Horden và người Thụy-điển tên là Muller.

Giải thưởng năm 1928 về vật-lý học phát cho người Anh tên là Richardson, giải thưởng năm 1929, phát cho người Pháp tên là Broglie.

Giải thưởng văn-chương phát cho người Đức tên là Thomas.

Cái thảm-trạng người Nga đỏ giết người Nga trắng

Lời báo cáo của một viên phó lãnh-sự nước Mỹ

Sau khi xẩy ra việc quân Nga cộng-sản bắn chết người Nga trắng ở mấy thôn về trấn Tam-hà, thuộc về tỉnh Hắc-long-giang, người Nga trắng ở các nơi có tuông diện đi các nước, nói rõ về cái thảm-trạng ấy. Được tin viên phó lãnh sự Mỹ ở Cáp-nhĩ-tân có đến tận nơi để điều-tra, khi về có báo-cáo rằng:

« Khi tôi đi điều-tra có ở lại trấn Hải-lạp-nhĩ vài ngày, thì thấy nhà cửa ở đó, cái nào cũng chật ních những người Nga trắng ở trấn Tam-hà đến tránh nạn. Trong những người đến tránh nạn ấy, có nhiều người bị thương, nhưng ở Hải-lạp-nhĩ chỉ có một cái bệnh-viện, không thể chứa hết được, nên các người bị thương phần nhiều phải vào nằm nhà các người quen để điều-trị lấy, có một người Nga ở Khách-tát-khắc, bị đâm mười một chỗ, thịt nát máu dây, trông rất thê-thảm.

« Hiện tôi đã điều-tra số người Nga trắng ở Tam-hà bị quân Nga cộng-sản giết đó, chừng một nghìn người, đàn-bà con gái dẫu có bị giết, nhưng ít lắm. Những người đã thoát vòng nguy-hiểm mà trốn ra các nơi, theo nhân đạo các nước phải nên cứu tế. Về phần tôi đã đem cái chân tướng việc ấy điện trình quan công sứ nước tôi ở Trung-hoa, ngoài ra lại điện xin tổng-hội Hồng-thập tự Trung-hoa, mau mau cứu tế cho những người bị nạn ấy.

« Tôi lại có đến Mãn-châu-lý, thấy nhà cửa của người Nga trắng ở đó đều bị quân Nga cộng-sản đốt cháy hết, còn người Nga trắng đều trốn đi các nơi cả.

« Tôi có hỏi chuyện mấy người Nga trắng ở trấn Tam-hà thoát nạn trốn đến ở Hải-lạp-nhĩ về cái tình-hình khi quân Nga cộng-sản thảm sát như thế nào, bị họ nói rằng:

« Thôn Pháp-nội-cáp, hồi 5 giờ sáng ngày 11 octobre đang lúc nhân-dân trong thôn ai nấy đang ngủ say, bỗng có một đội kỵ-mã quân cộng-sản chừng 90 đứa, kéo đến vây kín chung quanh thôn, bắt bao nhiêu đàn ông con giai phải ra cả bên ngoài, để nghe lời huấn hoại, khi bao nhiêu đàn ông con giai đã ra hết rồi, thì dồn đến cả một bãi đất rộng, bắt ngồi cả xuống mặt đất, rồi kể tội rằng: « Chúng bay làm phản chính-phủ Xô-viết trốn ra nước ngoài, chúng ta vâng mệnh chính-phủ đến đây để hành hình chúng bay ». Nói xong liền bắn chết cả. Ngoài thôn ấy ra, lại còn thôn Đức-nội-cáp bị bắn hơn 70 người, chỉ có sáu người trốn ra được, cũng đều bị thương; thôn Trường-lại-nhĩ bị bắn 23 người; thôn Đa-sách-mã bị bắn 50 người, người già nhất là 72 tuổi, đứa bé nhất là mới có ba tháng ».

(Dịch báo tàu).

Thủ đoạn đàn bà

Một chiếc tàu Nhật bị cướp ngoài bể Tướng cướp là một người đàn-bà Tàu

Hồi 3 giờ rưỡi chiều hôm 20 Septembre, chiếc tầu Nhật Deli Maru, trọng-tải 2.170 tấn, của hãng Osaka Shouen Kaicha khởi-hành tự Sơn-đầu đi. Trên tầu có 9 viên quan tàu Nhật và một viên thầy thuốc. Thủy-thủ toàn là người Tàu cả. Hàng hóa trong tầu có lạc, diêm và một ngàn hòm rượu. Hành-khách hạng nhất có 4 người, khách đi trên boong có 120 người.

Từ lúc tàu khởi-hành cho đến gần sáng hôm thứ bảy, vẫn được bình-yên, không xẩy ra sự gì cả.

Lúc ấy trên boong tàu chỉ có mấy người hành-khách thức nói chuyện với nhau và một người đàn-bà Tàu nằm trên ghế dài, hút thuốc-lá. Hai người lính An-Độ đứng canh chỗ bậc thang lên xuống. Còn viên quan coi các người làm lúc ấy cũng đang đứng trên boong. Lúc viên quan võ sắp sửa gọi thay gác, thì người đàn-bà Tàu đứng phắt ngay dậy, quẳng mẩu thuốc lá ngậm ở miệng đi tiến đến chỗ cầu thang rút ở trong mình ra hai khẩu súng lục lớn, rồi kêu lên rằng:

— Tả! Tả! (nghĩa là đánh đi)!

Hai người An-Độ chưa kịp trở tay thì đã bị một toán cướp, từ nãy ẩn nấp đâu trong xó tối xô cả ra, giữ hai người An-độ lại. Một người bị một phát súng lục trúng giữa trán ngã lăn xuống, còn người kia thì bị một phát trúng sườn, tuy bị thương, nhưng còn đủ sức rút súng lục trong người ra chực bắn. Mụ tướng cướp đàn bà nom thấy, liền hô cho người trong bọn bắn một phát tin vào cổ tay người An-độ, cái súng lục trong tay người An-độ rơi xuống sàn tàu. Trong lúc ấy thì mụ tướng cướp nhẩy lên trên buồng quan tàu chĩa hai khẩu súng ra mà dọa rằng: nếu không chịu theo lệnh thay đường cho tàu chạy thì bắn chết; miệng thì truyền lệnh cho bọn thủ hạ thi hành. Bọn cướp có độ 12 đứa cả thảy.

Một đứa trong bọn cướp vào buồng vô-tuyến-điện, hãm máy không cho thông-tin. Hai đứa khác sục vào buồng viên chưởng tàu. Còn hành-khách trong tàu thì bị bọn cướp bắt phải yên lặng. Công việc làm rất nhanh. Thế là chỉ trong vòng có mấy giây đồng hồ, bọn cướp đã chiếm được chiếc tàu Deli Maru.

Viên phó chưởng tàu, chạy lên boong, thấy hành khách ai nấy đều im thin-thít có vẻ hãi-hùng, mà buồng máy đã có một tên kẻ cướp canh giữ, vội quay lại. Tên tướng cướp nhanh mắt trông thấy, chĩa ngay súng ra bắt phải đứng yên và hô đồng-đảng ra trói lại, đoạn nói nửa tiếng Anh, nửa tiếng Quảng-Đông, bảo viên phó-chưởng tàu lập tức phải đổi đường, cho chạy về một chỗ trong vụng Hồng-Hoi. Viên phó-chưởng tàu liếc mắt thấy khí-giới trên tàu đều bị cướp chiếm cả rồi, nên đành phải theo mệnh lệnh tên tướng cướp.

Tàu đã đổi hướng rồi, tên tướng cướp mới xuống hầm-tàu bắt người đọc cho nghe các thứ hàng-hóa. Khi hắn thấy hàng-hóa chẳng đáng bao nhiêu, thì có ý tức giận đánh người canh hàng-hóa mà rằng:

— Thật phí cả công! Đồ chó! mi có biết ta đây đã tốn mất 2000 bạc mới mưu được việc này không?

Rồi tên tướng cướp bỏ đồ hàng-hóa đó mà đi lùng các buồng hành-khách, bao nhiêu đồ vàng-bạc châu-báu cùng các áo quần vơ-vét lấy hết.

Đoạn, hắn lên boong, sai hai tên cướp vào buồng máy, mở hết sức máy cho tàu đi thật mau rồi một mình ngồi trên boong, nói cho ai nấy biết rằng khi tàu vào đến vụng Hồng-Hoi, sẽ có nhiều thuyền to đến đón. Hắn lại nhìn vào quan tàu, nghiêm giọng bảo:

— Nhưng, nếu ta không được đến nơi vô sự, thì ngươi liệu thân đấy! Rồi lại nói: Ngươi xem.

— Một người đàn-bà làm tướng cướp đấy ngươi nghĩ sao? Trong việc này, trừ ra hàng-hóa không đáng giá mà thôi, còn ta thật lấy làm hài lòng, vì không gặp việc ngăn trở gì cả.

Một người hành khách, buột miệng hỏi:

— Nếu cô bị bắt, tất bị hành-hình ngay.

Tên tướng cướp đáp:

— Nhưng ta đã bị bắt đâu? Chính ngươi bị bắt đó thôi.

Hồi 7 giờ 40 thì tàu vào đến Bias Bay. Tuy trên tàu có bắn súng làm hiệu và rúc còi, mà trên bờ không thấy một ai ra cả. Tên tướng-cướp thấy vậy bèn nói:

— Chúng nó hèn nhát quá!

Đoạn, hắn sai hạ hai cái xuồng xuống bể, khuân các vật cướp được để vào, lại bắt bốn người hành-khách đi để lấy tiền chuộc, và truyền lệnh cho bọn thủy-thủ trên tàu phải chèo xuồng. Đến trưa thấy bọn thủy-thủ trở về, không bị bọn cướp hành hạ gì.

Khi bọn cướp đã đi khỏi rồi, tàu *Deli Maru* bèn tuông một bức vô tuyến điện đi cầu cứu các tàu lân cận. Tức thì tàu-chiến « *Saud Wich* » của nước Anh liền đến tận nơi mà hộ vệ cho tàu *Deli Maru* về Hong-kong.

Xét ra tàu *Deli Maru* bị quân cướp lấy mất cả thảy độ 18.000 bạc, còn hàng-hóa vì không đáng bao nhiêu, nên chúng bỏ lại.

Có một điều đáng chú-ý là lần này mới là lần thứ nhất mà một chiếc tàu Nhật bị quân cướp Tàu bóc lột như thế. Được tin này, viên Tổng-lãnh sự Nhật ở Hong-kong có gửi tờ-trình lên tòa-lãnh-sự Nhật ở Bắc-Bình và Quảng-Đông. Các quan-chức bộ Hàng-hải Quảng-Đông đã phái các chiến-hạm *Han-Sang*, *Kwang-kin* và *Ping-Nam* đi tuần-tiễu ở mạn Bias-Bay.

CUỘC THI

(Văn lục-bát)

I. ĐỀ MỤC. — *Làm một bài ca dạy người ta về mọi cách đi đường để tránh xe ô-tô cho khỏi sự nguy-hiểm, độ từ 50 câu cho đến 100 câu (1).*

II. THỂ LỆ — *Xin để giấy nguyên trang, đóng thành quyển vở, chữ viết một mặt. Trang-đầu chia đôi làm hai phần thì đề họ, tên chỗ ở vào một bên, để cho tiện sự đánh số và rọc phách. Ngoài phong bì phải đề rõ mấy chữ « Cuộc thi văn lục bát ».*

III. GIẢI THƯỞNG. — *Những giải thưởng xin tạm định như sau này: Giải nhất đáng giá 100 đồng; giải nhì 50 đồng; giải ba 30 đồng; giải tư 20 đồng; giải năm 10 đồng; giải sáu 8 đồng; giải bẩy 8 đồng; giải tám 5 đồng; giải chín 5 đồng; giải mười 5 đồng.*

IV. KỲ-HẠN. — *Hạn từ bây giờ đến hết tháng Novembre thì thôi không thu bài nữa. Vở nào được giải nhất thì sẽ mua bản quyền hoặc sẽ để một phần quyền tác-giả trong giá bán ngày sau.*

B.Q.

---

(1) Xem số báo phụ-trương ra ngày 5 Octobre vừa rồi.

CHUYÊNJ DO'IF

Đồng xu với cái sính văn chương

Ta có mấy người quen, lúc trước rất sính làm văn. Một ông có khiếu về vận văn, đã từng có văn đem bán phố phường. Một ông sính tản văn, ông đã từng viết nhiều bài đăng các báo hoặc bàn bạc về những vấn-đề công ích, công-lợi, hoặc là thóa-mạ những tục xằng thói rởm đời nay.

Ít lâu nay, không thấy tin-tức hai ông đâu nữa. Hỏi ra mới biết hai ông nay đều nên giầu có lớn, vì hai ông đều đã vớ được hai me rất nhiều xu, ông nào cũng lên xe xuống ngựa vẻ-vang linh đình lắm. Bây giờ nói đến văn chương thì hình như các ông không buồn nghe nữa.

Ngày nào các ông cũng phải tính-toán những việc làm nhà làm cửa; có lúc nào rỗi, thì lại bận vào việc tiệc-tùng quan khách chơi bời, chẳng còn thì giờ đâu mà bàn đến văn, nghe đến văn nữa. Có ai nói đến văn với các ông, thì các ông lại cho là gàn, là đồ vô dụng.

Thế mới biết người ta mỗi lúc một khác: chính người tự mình đã đổi khác mà cũng không biết là khác! Con người ở vào mỗi cảnh-ngộ, cái sính lại một khác, không lúc nào cái sính giống lúc nào. Xem chuyện hai ông trên này, thì rõ người ta muốn làm văn, có lẽ phải ít xu mới được. Lạ thay những người sính văn đến đâu mà đến lúc nhiều xu cũng mất sính. Lại lạ một điều nữa, là cũng một người ấy, lúc còn ít xu, văn nghe còn có khí-vị; đến lúc xu đã chật túi, thì dù có viết văn, văn cũng nhạt nhẽo như nước lã ao bèo, chứ không có đậm-đà thú-vị gì nữa! Đồng xu! Đồng xu! Sao mi lại cố tình mà đố-kỵ với cái sính văn chương của giống người như thế?

Ty-Chi

Tin Thể-thao

Cuộc đánh ban vợt tại sân đền hội quản (Haiphong)

Chiều hôm 10 và ngày hôm 11 Novembre, tuy rằng hội đình-chiến có nhiều-cuộc vui mà sân hội *Radium* lúc nào cũng chật ních những người xem. Kết cục giải thưởng « *Radium* » về tay A-Sam.

Tường trình:

Sơ kết (éliminatoire):
Samuel thắng Quang 6/2 5/7 6/2
But thắng Hiền 7/2 4/6 6/4
Bát kết: Sau thắng Nau 6/4 7/9 6/3
Bing thắng Fong 3/6 7/5 6/2
Dương thắng Tạo 4/6 6/0 6/3
Samuel thắng Bát 7/5 6/0
Huân thắng Yik *forfait*
Lâm thắng Toại 6/3 *abandon*
A-Sam thắng Bình 6/3 6/2
Minh thắng Long *forfait*
Tứ kết: Bình thắng Sau 8/6 6/2
Dương thắng Sle. 9/7 9/11 6/4
Huân thắng Lâm 6/4 *abandon*
A-Sam thắng Minh 6/2 6/0
Bán kết: Dương thắng Bing *forfait*
A Sam thắng Dương 6/1 6/2
Chung kết: A-Sam thắng Dương 6/3 6/2

Hay nhất là cuộc Dương đấu với Samuel, cộng cả là 4? jeux và cuộc Dương đấu với A-Sam để đặt giải.

Dương tuy chơi *drive* thật hay và thật mạnh, song muốn được nhiều người thì cần phải tập lên gần lưới, và tập những quả dập (smach) và thứ nhất là những quả bổng (lob). Những quả ấy không phải là không lợi hại vậy.

TIN NƯỚCQ TAUF

Ngày 13 Novembre 1929

Tin về Trương-phát-Khuê

Cứ như tin tức sau cùng ở Quảng-tây gởi đến, thì đạo quân thứ tư của Trương-phát-Khuê đã đến phía bắc tỉnh ấy thật, chứ không bị thất bại, và khi đạo-quân ấy đi qua Hồ-nam cũng không bị quân của Hà-kiện đánh giữ như tin đồn trước đây.

Trương-phát-Khuê đã tới Tsuen-Tchéou và nay mai sẽ tiếp-ứng với quân của Dương-đẳng-Huy, hiện nay đóng ở Liễu-châu mà cái thái-độ đối với chánh-phủ Nam-kinh không rõ ra làm sao.

Vì vậy, Lã-hoán-Viêm, trước đây đã đem một phần quân đến Nam-ninh, lại lui về Ngô-châu, để tựa vào hai sư-đoàn của Quảng-châu, do Trần-minh-Khu, và Trần-tế-Đường đã kíp cho đến phía tây-bắc, để chặn đường tiến của Trương-phát-Khuê.

Quân của Trương-phát-Khuê tiến hành, mà quân của Lã-hoán-Viêm lại lui, làm cho tướng Lý minh Thụy, lại có hi-vọng, vì trước đây Lý-minh-Thụy đã định bỏ miền Long-châu đem tàn quân của mình, và quân của Dư-tác-Bá tiến vào các châu tiện-lợi hơn. Có lẽ Lý minh-Thụy lui lại Nam-ninh, và tiếp-ứng với Dương-đẳng-Huy, và Trương-phát-Khuê.

Lý-tôn-Nhân tới Haiphong mấy bữa nay, vẫn giao-thiệp luôn với các tướng ấy, và có tin đồn rằng nay mai Lý-tôn-Nhân sẽ được cử đi chỉ-huy các đạo quân ở phía nam đánh nhau với quân của chánh-phủ.

Vương-chính-Đình hình như ở Hương-cảng thật. Nghe đâu Vương đã giải hòa được bọn các tướng Quảng-tây có khi đã hết sức trừng-trị bọn cộng-sản, với những người về đảng cộng sản mà xưa nay Trương-phát-Khuê, và Du-tác-Bá vẫn kết liên với.

Tưởng-giới-Thạch đã đem hết quân ở miền bắc Dương-tử-Giang đánh quốc dân quân, nên các đạo quân của chánh-phủ giao cho giữ Quảng-châu đối với các tướng nói trên này, không mong rằng Nam-kinh giúp quân cho nữa. Tình thế rất khó khăn, và Quảng-châu lại phải một độ lo.

ARIP

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường
Từ microfilms trường Đại Học Cornell

Một chiếc tàu than đắm

Tokio 14 novembre. — Chiếc tàu «*Sumigorhi Maru*» của Nhật chở than bị đắm ở gần Seto vì đụng nhau với tuần-dương-hạm «*Waldeck-Rousseau*» của Pháp. Thủy-thủ ở tàu Nhật đều do tuần-dương-hạm cứu được, mà tuần-dương-hạm thì không bị thiệt hại gì.

Tại Tòa án

Những việc xử tại phiên tòa Thượng-thẩm Nam án ngày hôm qua như sau này:

Đánh chết người. — Ngày 22 tháng 4 tây năm nay Đỗ-văn-Vy cùng mấy tên nữa ở làng Lộc-xuyên đến cánh đồng gần chỗ lũ trẻ con là Thị Đức, Thị-Hợp và Thị-Đanh chăn trâu để cắt cỏ. Lũ trẻ con chăn trâu muốn giữ cỏ để trâu ăn không cho bọn tên Vỹ cắt. Vì thế tên Vỹ lấy làm tức, lấy đòn càn đánh Thị-Đức phải ba thương mà hai vết vào đầu nặng quá rồi chết. Tòa Nam-án tỉnh Bắc-giang phạt tên Vỹ 5 năm tù và bắt phải bồi thường 100$00 cho nhà bị thương. Tòa Thượng-thẩm y án.

Một tên cướp hai lần bị án mười năm. — Một bọn gian phi vào nhà Đặng-thị-Tý ở Nhà-Nam ăn cướp đồ đạc đáng giá 48$00. Khi bọn cướp ấy ra, dân làng đánh đuổi bắt được tên Đinh-viết-Rục tức Ng-văn-La tức Ng-văn-Thọ tức Tạ-văn-Khảm. Hỏi thì tên ấy chối quanh không chịu thú. Vả lại trước tên ấy đã phải phạt 10 năm khổ-sai về tội ăn cướp rồi. Tòa Nam-án tỉnh Bắc-giang phạt tên ấy 10 năm tội đồ. Tòa Thượng-thẩm y án.

Cướp thuyền. — Một bọn cướp đương đêm chèo thuyền đến án cướp thuyền của Trần-thị-Sắc lấy tiền bạc và đồ-đạc. Trong khi cướp, bọn ấy đánh sự chủ và những người chân sào bị thương. Sau quan sở tại tầm-nã bắt được cả bọn cướp ấy và khám lấy lại được một ít đồ vật. Tòa Nam-án tỉnh Tuyên-quan phạt Phạm-văn-Hội tức Lái-Sen Ng.-hữu-Bi tức Lái-Thủy, Nguyễn-văn-Cát khổ-sai chung thân, Nguyễn-mỹ-Kiêm, Hoàng-hữu-Thương mỗi tên 10 năm khổ-sai và bắt lũ tên ấy phải liên-đới với nhau bồi thường 490$00 cho khổ-chủ. Còn những đồ vật khám bắt được ở nhà những tên phạm thì giao trả cho sự chủ. Tòa Thượng-thẩm giảm tội tên Thủy xuống 10 năm khổ-sai, tên Hội xuống 8 năm khổ-sai, tên Thương, tên Cát mỗi tên xuống 6 năm khổ-sai và y những khoản án khác.

Đem nhân ngãi về nhà để giết chồng. — Lã-thị-Mỹ tức Bé-con là vợ Lưu-danh-Chang, phải lòng trai, thông đồng với nhân ngãi tìm kế giết chồng để được tự do xum họp với nhau. Một đêm thị-Mỹ đánh lừa chồng ra vườn, rồi cùng nhân ngãi định giết chết. Nhưng may cho người chồng chỉ bị thương nặng, sau chữa khỏi không đến nỗi chết. Tòa nam án tỉnh Lạng-sơn phạt Lã-thị-Mỹ và tên nhân-ngãi mỗi đứa 6 năm tù và bắt phải bồi 100 p. 00 cho người chồng. Việc này tòa thượng-thẩm đem xử tại phiên tòa ngày tháng 5 tây vừa rồi, và đã y án phạt tên nhân ngãi; còn thị-Mỹ thì hoãn lại để xét tuổi, vì thị ấy khai gian là mới có 16 tuổi. Nay tòa thượng-thẩm xét tuổi thật thị ấy là 20 tuổi, nên y án phạt thị ấy 6 năm tù.

Giá mua báo có hạn

	Bắc-kỳ	Công sở và công dân	Nam-kỳ v ngoại quo
Cả năm.....	6$00	10$00	8$00
Sáu tháng...	3,00	6,00	4,00
Ba tháng....	1,60	3,50	2,00
Một tháng...	0,60		1,00

VĂN THƠ

Viết cho bạn

I

Bạn thanh-tỉnh trong làng túy-trọc,
Mặt trần càng lựa lọc càng tinh.
Vẻ chi đeo lấy chữ tình,
Bỗng dưng ám ảnh bên mình như ma?

II

Không bùa bả mà ra mê dột,
Chẳng nợ nần sao trót bồng mang,
Tìn ra thì ngọc thì vàng,
Nhầm ra thì sảo thì sàng ta chơi.

III

Lọt sàng sảo cũng đời tấm cám,
Kể làm chi vừa hám vừa hôi.
Ai sành, sành được mọi mùi?
Thử xem nếp tẻ trên đời ra sao.

IV

Lau sạch phấn mặt nào là trắng,
Biết chàm xanh sao chẳng dừng tay,
Tình sao dại dại ngây ngây,
Gỡ ra cho thoát còn chầy là thân.

V

Thôi quét sạch mưa Tần gió Sở,
Để xóa phăng cái nợ non thề.
Biết nhau chẳng lệ chẳng nề,
Thờ-ơ ai ở ai về mặc ai.

Lăng-Ba

VIỆC HÀ-NỘI

Thời tiết

Lúc 10 giờ sáng: 21 độ

Giá thóc gạo:

Gạo hạng nhất, một tạ	11 $ 60
— nhì, —	11	30
— ba, —	10	30
Thóc hạng nhất, —	6	50
Bắp ngô — —	6	60

Giá bạc

Kể từ ngày 15 Novembre 1929, giá bạc ở kho Nhà nước định là 10 fr. 45.

Thời giá quốc trái:

Ngày 12 Novembre 1929

3 °/.	hoàn dần		83 f. 95
3 ½ °/.	hoàn dần		91 f 75
4 °/.	vĩnh viễn	1917	96 f. 25
4 °/.	»	1918	96 f. 25
6 °/.	»	1920	106 f. 32
5 °/.	hoàn dần	1920	126 f. 50
4 °/.		1925	123 f 20
3 °/.	vĩnh-viễn		76 f. 65
5 °/.		1915-1916	105 f 05

Tin bão

Thiên-văn-đài Phủ-liễn có điện như sau này:

14 novembre 11 giờ 42. — Bão ở vĩ-tuyến 13, kinh-tuyến 112, phía tây đi tây-bắc. Sức bão không rõ bao nhiêu, Cách chừng 60 hải lí.

14 novembre 17 giờ 35. — Bão ở vĩ-tuyến 13, kinh-tuyến 111, phía tây đi tây-bắc. Sức bão mạnh lắm. Cách chừng 30 hải lí.

14 novembre 17 giờ 40. — Bão xem chừng mạnh lắm, cách đông-bắc Nha-trang 130 hải lí. Xem chừng bão vào miền duyên-hải phía nam Trung-kỳ, Qui-nhơn và Nha-trang.

15 novembre 8 giờ 7 phút. — Bão ở vĩ-tuyến 14, kinh-tuyến 110, phía tây đi tây-bắc. Sức bão mạnh lắm. Cách chừng 30 hải-lí.

Quan Toàn-quyền tại trường Mỹ-thuật

Trong kỳ nghỉ hè vừa rồi các học sinh ban vẽ và chạm ở trường mỹ thuật, phần nhiều ở nhà có làm mỗi người một thứ các đồ-vật. Các đồ-vật ấy nay bầy đấu-xảo tại trường mỹ-thuật. Hồi 10 giờ sáng hôm nay, quan Toàn-quyền Pasquier thân đến trường mỹ-thuật, dự cuộc đấu-xảo ấy. Cuộc đấu-xảo này mãi 24 Novembre mới hết. Công-chúng ai muốn vào xem cũng được, buổi sáng từ 9 giờ đến 11 giờ, buổi chiều từ 2 giờ đến 5 giờ.

Thuế thổ-trạch sang năm tăng nhiều

Thuế thổ-trạch ở thành-phố sang năm tăng lên nhiều lắm, có nhà tăng lên gần gấp đôi, là tại sở coi thuế cứ chiếu số tiền thuê nhà mà đánh. Hiện mới làm xong sổ thuế ở hộ nhất. Vậy các nhà ở hộ ấy ai muốn biết phần mình phải chịu sang năm là bao nhiêu, thì tưởng nên đến sở làm thuế ở thành-phố mà hỏi ngay, kẻo đến đầu tháng sau thì không kịp.

Hội-đồng thành-phố

Đến thứ hai 25 Novembre này, các ban tài-chính và công tác của hội-đồng thành phố sẽ họp tại tòa Đốc-lý để xem xét lại các vấn-đề đem trình kỳ hội-đồng tối thứ năm 28.

Quan giám-đốc Học chính Nam-dương quần-đảo cám ơn xứ Đông-dương

M. Schrieke, Học-chính giám-đốc xứ Nam-dương-quần-đảo, vừa rồi đến thăm Đông-dương, thì nay đã qua Siam về nước. Lúc ông tới Battambang, trước khi từ-biệt đất Đông-dương, ông có gửi sang quan Toàn-quyền Pasquier một bức điện-văn như sau này:

«Lúc tôi sắp từ-giã xứ Đông dương tốt đẹp này, xin ngài cho phép tỏ tấm lòng thành thực ngợi khen công-nghiệp nước Pháp đã gây dựng được khắp trong các giới, và nhất là cái công-trình rất lớn trong việc mở mang sự học cho dân và khoa cổ-học.

Tôi lại hết lòng cảm tạ cái thịnh-tình của ngài cùng tất cả các người Pháp đã tiếp-đãi tôi một cách rất hậu, trong khi tôi đến thăm xứ này.»

Các ngài biết phòng xa là khi có bệnh
đến chữa quan đốc-tờ BI-CƠ MAN
sẽ được một ông thầy có giá trị, danh-tiếng, chuyên-môn trông nom.
Hỏi tại: Hàng-giò, 33, Hanoi

Quan Khâm sứ Bosc đã về tới Lào

Tin quan Khâm-sứ Bosc dùng tàu bay về Lào, bản-báo đã đăng rồi. Hồi 10 giờ 50 sáng hôm thứ tư, ba chiếc máy bay khởi hành tự trường bay Bạch-mai đi, Có cả hoàng-thân Tiao Phetsarat cùng đi một chuyến với quan Khâm-sứ. Đúng 3 giờ rưỡi chiều thì máy bay đỗ xuống Vientiane. đi đường được bình-yên vô-sự.

Việc miễn trừ thuế thân cho binh lính ta ở Bắc-kỳ

Quan Toàn-Quyền vừa ký một đạo nghị-định bổ khuyết đoạn thứ 2, điều thứ 2, đạo nghị-định ngày 31 Octobre 1919, miễn trừ thuế thân cho các hạng binh lính trừ bị của ngạch Binh và ngạch Khố-xanh, cai đội và lính khố-xanh đã về hưu hay được lương vì bị bệnh, hoặc tàng-tật hoặc bị-thương trong khi đang tòng-quân.

Các điều-lệ kể trong đạo nghị-định ngày 31 Octobre 1919, bắt đầu từ 1er Janvier 1930 mới thi-hành.

Việc chở thư từ bằng ô tô đường Hanoi — Hưng-yên

Hồi 9 giờ sáng nay, tại sở Bưu-điện Hanoi đã bỏ thầu về việc chở thư từ cùng các bưu kiện đường ô-tô từ Hanoi xuống Hưng-yên và từ Hưng-yên lên Hanoi, bắt đầu từ ngày 1er Janvier 1930 đến ngày 31 décembre 1932.

M. Ng-hữu-Thuận được tạm thầu.

Từ xưa dễ thường chỉ có cuộc TOMBOLA của hội *Khai-trí Tiến-đức* không phải hoãn lại! — vì trong hai vạn vé mà bán đã hết một vạn rưỡi rồi. Vậy ngài nào chưa kịp mua, nên **mua ngay đi, kẻo hết vé!!!**

Mỗi vé 1$00

Có bán tại bản báo

CÁC BÀ NUÔI TRẺ!

Giả sử con các bà mà biết nói ngay, thì nó sẽ nói với các bà về cách nuôi nấng nó ra thế nào?

Âu là xin đừng để phải hối-hận ngày sau, nên nuôi ngay con bằng

sữa đặc có chế đường

hiệu **CON-CHIM** *(Nestlé)*

Thứ sữa này trong có nhiều chất béo, lại rất nhiều chất bổ, mà trong sạch, bao giờ cũng đều như bao giờ. Thật là một thứ nuôi trẻ cực hảo, không còn có gì hơn.

Kỳ thi tri huyện

Sáng hôm nay thi luận quốc-ngữ, đầu bài như sau này:

Un Chef de circonscription adresse au mandarin provincial un rapport dans lequel il rend compte qu'au cours d'une tournée, il a constaté des erreurs dans l'application des règlements relatifs à l'état civil indigène, plus particulièrement en ce qui concerne les mariages.

Il expose qu'il a reconnu nécessaire de donner des instructions et de faire des conférences dans chaque village.

Il soumet au mandarin provincial un projet de circulaire à toutes les autorités cantonales et communales. Il y résume toutes les prescriptions du Code relatives au mariage, en les appuyant d'exemples. Il insiste enfin sur l'utilité des déclarations des mariages.

Ngạch Y tế

M. Quảng-trọng-Tiến, dược-sĩ Đông-dương hạng tư ngạch Y-tế Bắc-kỳ, có đơn xin nay được cáo nghỉ một năm không lương lần này nữa là lần cuối cùng, kể từ 1er Janvier 1930.

Ngạch Kiểm-Lâm

Các cựu binh sĩ Vũ-đình-Nhạc và Đỗ-Lan, đều được bổ vào ngạch Kiểm-Lâm thay Lương-văn-Giám và Phạm-đình-Duc xin từ chức.

Đã gian lại ngoan

Hồi trưa hôm qua, một mụ đàn bà, quần nâu áo vải tuy coi có vẻ cũ-kỹ quê mùa, nhưng nét mặt ranh mãnh lộ ra, vào một hàng kia phố Hàng-Mã mua đồ cúng. Lân la ngồi chọn đồ hàng một hồi lâu, mụ đứng dậy, gửi đồ hàng đấy ra đầu phố có tý việc. Mụ vừa ra khỏi cửa, nhà hàng xét trong hộp đựng tiền thấy mất cái giấy bạc một đồng.

Chắc chỉ có mụ kia lấy, còn ai?

Lúc mụ quay về, nhà hàng vừa mở miệng sẽ hỏi, mụ tức khắc kêu ầm ỹ lên, gọi đội-xếp lại, nói nhà hàng thấy mụ quê mùa nạt! Cảnh-sát lại hỏi đầu đuôi, mụ mồm năm miệng mười, liến thoắng cãi lấy cãi để. Sau cả nhà hàng, cả mụ kia phải điệu cả lên bóp. Chưa rõ sẽ cầm xử ra sao.

Thường các phố đông gần chợ Đồng-xuân, vẫn có những bạng «nhà quê» ấy. Các nhà hàng nên cẩn thật, kẻo vừa mất của vừa dại.

Ô-tô với xe-điện

Hôm qua hồi 5 giờ rưỡi, chiếc xe-điện số 57, ở Bờ-hồ chạy lên chợ Đồng-xuân, khi tới chỗ đỗ cuối phố hàng Ngang, đụng nhau với chiếc xe ô-tô T. 5553, của một người Tây ở 66 đường hàng-Cỏ. Nguyên chỗ ấy có mấy cái xe tay đỗ chật cả bên trái, khi ô-tô ở hàng Đường đi xuống thì vừa gặp xe điện đi lên, ô-tô cố vượt qua chỗ mấy cái xe-tay đỗ, bánh xe gần sát vào đường xe điện, vừa lúc xe-điện tới, hai xe sát cạnh với nhau.

Cái chắn bùn bên trái của ô-tô bị bẹp, còn xe-điện không hư hỏng gì.

AI SỢ CẢM?

Mùa này thời-tiết thất thường, lúc nóng như nung, lúc lại gió lạnh, thực là lúc dễ bị cảm, đau cổ, sổ mũi, ho gió.

Ấy là lúc nên dùng thuốc trị trùng trong mồm rất kiến-hiệu mà rất ngon-ngọt là thuốc ngậm.

OXYMENTHOL

Thực là thuốc thần-hiệu chữa được cả các bệnh ở trong mồm, trong cổ, đau cổ, ho gió và lúc chưa phải thì trừ được các bệnh ấy.

BÁN CHIẾU KHÁCH

Mỗi hộp: **0$35** (các nơi vẫn bán 0$60)

Pharmacie CHASSAGNE

59, phố Paul Bert, Hanoi

Các ngài sành thuốc lá chỉ dùng thuốc lá MÉLIA (giấy đỏ) không dùng thứ khác.

ANNONCE LÉGALE

PHÒNG GIẤY CÁC ÔNG LUẬT-SƯ
P. MOURLAN ET M. PASCALIS,
R. ET J. P. BONA VÀ J. PITON HANOI

Đến ngày hai mươi ba tháng một tây năm một nghìn chín trăm hai mươi chín (23 novembre 1929), tại Tòa án tỉnh Tuyên-quang, hồi mười giờ sáng, sẽ bán đấu giá:

Một cái đồn điền thường gọi là đồn điền Laumonier, ở về địa phận làng Thúc-thái, tổng Thượng túc phủ Yên-sơn, tỉnh Tuyên-quang. Diện tích là 465 hectares 60 ares, có cả ruộng và đất giồng café.

Đặt giá là tám nghìn đồng bạc... 8.000$00

Đấu giá từng một trăm bạc một.

7.917 — *Ký tên:* PASCALIS

YẾT-THỊ

Quan cai trị, Đốc-lý thành phố Hanoi, có nhời hiểu thị cho các chủ nhà, đất ở những phố kể sau này biết rằng những sổ chính về thuế thổ trạch năm 1930 đã để ở tòa Đốc-lý (phòng thuế chính ngạch) cho các chủ nhà ấy biết trong hạn một tháng kể từ ngày mồng bẩy tháng mười một cho đến ngày mồng bẩy tháng mười hai năm 1929.

Chiểu theo khoản 173 và 174 về chiếu chỉ ngày ba mươi tháng chạp năm 1912 nói về sự thâu tiền bạc ở thuộc địa, những chủ nhà muốn kêu điều gì th. trong hạn một tháng phải làm đơn bằng giấy tiền chỉ.

Ai đệ đơn chậm chễ theo hạn đã định thì những đơn ấy không được chấp nữa.

Ile de Nam-Trang
Voie 104 et 107
Voie 96
Voie 92
Voie 93
Ruelle de Châu Long
Village de Lac-Chinh
Digue des deux lacs
Rue du Blokhaus Nord
Voie 97
Ruelle de Truc-Lac
Rue des deux sœurs Trung
Digue de Yên Phu
Rue Tiền quân Thanh (ex voie 88)
Rue Emile Nolly (ex voie 89)
Rue Dieulefils
Boulevard Carnot
Rue Dô-hun-Vy
Rue Jambert
Rue Bourrin
Avenue Grand-bouddha
Rue de la Briqueterie
Voie 33
Rue de l'Hôpital Chinois
Rue du Charbon
Digue Fleuve-Rouge
Village de Thach An
Voie 91
Ruelle de Hong-Phuc
Rue de Duranton
Rui Leblanc (ex voie 2.)
Rue des Graines
Quai Clémenceau
Rue des Tubercules
Rue du Papier
Rue de Takou
Rue Sông-tô-Lich
Rue du Riz
Rue des Vers Blancs
Ruelle de Ngo-Ngang.

Hanoï, le 6 Novembre 1929
Delsalle

Số 63

THẤT-QUỐC-CHÍ
七國誌

(Tôn, Bàng diễn nghĩa)
孫龐演義

Lịch-sử tiểu-thuyết

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

— Ngày nay kẻ hạ-thần cũng xin báo thù Bàng-quyên mới được. Bàng-quyên kia thật là một đứa lòng lang dạ thú! Năm xưa hắn nỡ lòng nào mà làm sỉ-nhục kẻ hạ-thần, bôi hề vào mặt, cạo hết râu-ria, rồi mới cho về nước. Ngờ đâu lưới trời khó tránh, sự báo-ứng trông thấy trước mắt, ngày nay nhân có các đại-vương đây, kẻ hạ-thần xin trả thù mà cũng là [illegible] cho bản một phen sỉ nhục.

Lỗ-vương nói xong, tức thì truyền cho quân-sĩ đem cạo hết râu-ria của Bàng-quyên đi, rồi lại bôi hề vào mặt làm cho phải hổ-thẹn muôn phần. Bỗng thấy vua Hàn đứng dậy nói:

Bàng-quyên kia! Ngụy-dương-công-chúa, tức là chánh-cung hoàng-hậu của [illegible] đó. Công-chúa cùng ngươi có thù oán gì mà ngươi ở trước mặt vua Ngụy, dụng tình nói khéo, làm cho công chúa phải uất-ức bỏ về, chỉ trong mấy ngày thì ta thế. Ngày nay quả-nhân phải báo cái thù ấy mới được.

Vua Hàn nói xong, tức thì truyền cho quân-sĩ lấy kìm lôi lưỡi Bàng-quyên ra, rồi cắt lấy một khúc. Vua Hàn báo thù vừa xong thì bỗng thấy một viên đại-tướng nước Triệu, tên gọi Liêm-pha, bước gần tới nơi, trỏ mặt Bàng-quyên mà sỉ mắng.

Liêm-phả nói:

— Đứa gian-ác Bàng-quyên kia! con ta là Liêm-cương, trấn thủ cửa quan Bách-linh. Nhà ngươi ỷ thế cậy mạnh, đòi đi qua cửa quan, con ta đã chịu để cho nhà ngươi đi qua một lần rồi, vậy con ta có thù-oán gì với ngươi, mà đến lần thứ hai, ngươi đòi đi qua, lại chém con ta làm hai đoạn. Thế thì ngày nay chính là ngày trời để cho con ta báo thù đó.

Liêm-pha nói xong, tức thì rút thanh bảo-kiếm, chém đôi Bàng-quyên ra làm hai đoạn. Tôn-tẫn lại truyền cho quân đao-phủ đem thi thể Bàng-quyên xả ra làm bẩy khúc, chia cho bẩy nước chư hầu, mỗi nước lấy một khúc.

Trong bẩy nước ấy, nước Tề là thượng quốc thì lấy khúc đầu. nước Tần lấy khúc vai bên tả, nước Sở lấy khúc vai bên hữu, nước Hàn lấy khúc đùi bên tả nước Yên lấy khúc đùi bên hữu. còn mình thì chia làm đôi, cho Triệu một nửa và Ngụy một nửa.

Các nước phân thây Bàng-quyên rồi nước nào đem về nước ấy. mà bêu ở ngoài quốc-môn, để làm răn cho thiên hạ đời sau. Khúc thân làn ấy về sau quạ diều tha, mưa dầm nắng dãi, thảm thương không biết thế nào mà kể cho cùng.

Bây giờ vua Ngụy không đến dự-hội, đã có Chu-hợi thay mặt, thì bộ lòng của Bàng-quyên, lại giao Chu hợi đem về đưa cho Thụy-liên công-chúa. (tức là vợ Bàng-quyên, mà là công-chúa con vua Ngụy đó.)

Vua Tề cùng các vua chư hầu hội-nghị, rồi phong Tôn-tẫn làm chức «Thiên hạ tổng binh quân-sư» đeo cái ấn vàng của cả bảy nước.

Tôn-tẫn nói:

— Từ nay về sau, xin các đại-vương cùng Tôn nước Tề làm thượng-quốc, tỏ ý tình liên-lạc với nhau, lấy hòa làm quí. Nếu nước nào trái ước thì kẻ hạ-thần sẽ phải vâng mệnh các vua chư-hầu đem quân đi đánh dẹp, bấy giờ chớ trách kẻ hạ-thần là đứa bất lương.

Các vua chư-hầu đều nói:

— Xin tuân theo mệnh-lệnh của quân sư.

Khi tiệc tan rồi, các vua chư hầu đứng dậy cáo từ vua Tề cùng Tôn-tẫn, lại cùng nhau chia đường về nước. Vua Tuyên-vương nước Tề, cũng cùng các quan văn võ triều-thần trở về trong triều. Lại nói chuyện Chu-hợi về đến thành Nghi-lương, vào triều-kiến vua Ngụy.

Vua Ngụy hỏi rằng:

— Thế nào, khi nhà-ngươi đến Mao-đạn thì các vua chư-hầu có đều đến dự hội không?

Chu-hợi tâu rằng:

— Muôn tâu bệ-hạ! Các vua chư-hầu đều có đến cả, chỉ có bệ hạ không đến dự hội mà thôi.

Vua Ngụy lại hỏi:

— Cách giết Bàng phò-mã ra thế nào?

Chu-hợi nói:

— Việc ấy nói ra. Xiết bao ghê-sợ!

Chu-hợi liền đem việc Tôn-tẫn, Lỗ-vương, vua Hàn và tướng Liêm-pha báo thù những thế nào các vua chư-hầu phân thây Bàng-quyên những thế nào; mỗi nước nhận lấy một khúc, đem về bêu ở quốc-môn những thế nào, đều thuật rõ đầu đuôi một lượt cho vua Ngụy nghe.

Vua Ngụy nghe nói, thở dài mà than rằng:

— Bàng phò-mã trong khi còn sống, gây ra bao nhiêu sự thù-oán, trách nào ngày nay chết đi, chẳng phải đau-đớn nhục-nhằn.

Chu-hợi nói:

— Còn bộ lòng của Bàng phò-mã đây, các vua chư-hầu lại sai kẻ hạ-thần đem về để giao cho Thụy-liên công-chúa.

Vua Ngụy nói:

Chẳng lẽ việc này ta không cho công-chúa biết. Nhưng nhà-ngươi vào báo với công-chúa, cũng nên khuyên-bảo cho công chúa chớ phiền sơ, rồi quả-nhân đây cũng phải liệu tìm lời khuyên-bảo mới xuôi!

Chu-hợi đến phủ phò-mã, để báo cho Thụy-liên công-chúa biết. Thụy-liên công-chúa nghe tin Bàng-quyên bị bẩy nước phân thây, liền ở trên lầu đâm đầu ngã xuống mà chết.

Lại nói chuyện vua Tề về triều, đem thủ-cấp Bàng-quyên ra bêu ở ngoài quốc-môn. Lại truyền cho trong nước mở tiệc khánh-hạ, khao thưởng các tướng-sĩ. Vua Tề giáng một đạo ân-chiếu: nhầm những kẻ tội-tù, bất cứ đã thành án hay chưa thành án, đều được khoan tha. Lại tha thuế cho dân-gian trong ba năm.

Vua tôi cùng nhau ăn yến uống rượu rất vui-vẻ. Khi tiệc tan, các quan văn võ triều-thần lạy tạ lui ra. Tôn-tẫn trở về phủ Nam-bình quận-vương. Tôn-tẫn nghĩ thầm. Ngày nay công-nghiệp đã thành, oan-thù đã báo, chi bằng ta cáo từ vua Tề, cùng gia-quyến trở về nước Yên, để xum-họp với cha mẹ, rồi vào nơi rừng núi, làm kẻ ẩn dật, thế mới thật là một người «Cấp lưu dũng thoái, minh triết bảo thân» vậy.

Tôn-tẫn chủ ý đã quyết, ngày hôm sau nộp trả ấn-tụ, và dâng một tờ biểu tâu với vua Tề rằng:

— Muôn tâu bệ-hạ có lòng tin dùng, ngày nay trên đền nợ nước, dưới báo thù riêng, thật đã được vui lòng hạ dạ. Kẻ hạ-thần xin từ chức trở về quê-nhà, mượn một trái núi làm nơi dưỡng-lão.

Vua Tề hai ba lần lưu-giữ không được, mới phải phong cho Tôn-tẫn ở ngọn núi Thạch-nhân-sơn. Tôn-tẫn lạy tạ lui ra, cùng vợ con đi ra cửa tây-môn. Các quan văn võ triều-thần đều đi tiễn-tống, ra đến phía ngoài thành rồi mới trở về.

Tôn-tẫn trở về nước Yên, sau khi bái-yết cha mẹ cùng hai anh lại xin về ẩn ở núi Thạch-nhân-sơn. Được hơn một năm thì bỗng thấy biến mất. không ai biết là đi đâu. Có kẻ ngờ là Quỉ cốc tiên-sinh đón về tu ở trong núi Vân-mộng.

HẾT

Nhà-Giồng-Răng

Trần-Quang-Minh

199, Rue du Coton, 199

Tonkin Hanoi

KÝ TÊN KHÔNG RÕ

Bản-quán xin các ngài mua báo khi có việc gì viết thơ đòi hỏi bản-quán, thì cho biết cái số in ở tờ giấy gói báo, hoặc là gửi cho bản-quán cái giấy quấn ấy, để cho người làm dễ tìm kiếm. Kẻo các ngài thường hay ký tên vắn tắt hoặc thảo quá, không sao đọc được, thành ra nhiều khi bản quán không biết [illegible] mà trả lời.

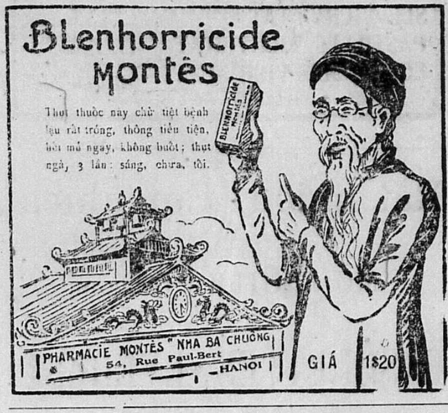

Blenhorricide Montès

Thứ thuốc này chữ[a] tiệt bệnh lậu rất trông, thông tiểu tiện, hết mủ ngay, không buốt; thụt ngà, 3 lần: sáng, chưa, tối.

PHARMACIE MONTÈS "NHÀ BA CHUÔNG" 54, Rue Paul-Bert HANOI

GIÁ 1$20

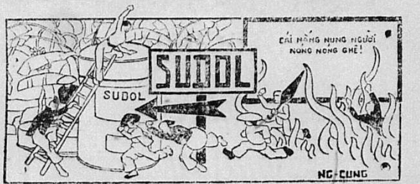
CÁI NẮNG NUNG NGƯỜI NÓNG NÓNG GHÊ!
SUDOL
SUDOL
NG-CUNG

Bán tại: PHARMACIE CHASSAGNE

59. RUE PAUL-BERT. HANOI

SIROP DOMART

Thuốc thần hiệu trị các chứng ho: như ho cam, ho gió, ho đau cuống phổi, ho siễn, ho khan, ho tung cơn.

CÁCH DÙNG

Người lớn cứ cách 2 hay 3 giờ uống một thìa to; trẻ con từ 10 tuổi giở lên cách 2 hay 3 giờ uống một thìa con (cuiller à café).

Uống sau bữa cơm.

PHARMACIE MONTÈS

= 54, Rue Paul Bert - HANOI =

Hỉ tín

Bản quán được tin mừng rằng đến 21 Novembre này, ông Nguyễn-văn Dần dân-biểu, sẽ làm lễ thành hôn cho lệnh-nam là M. Nguyễn-hữu-Quỳnh đẹp duyên với cô Phùng-thị Bích-Thước, con gái ông Phùng-văn-Huệ. Bản quán có lời mừng hai họ và cô dâu chú rể.

Kẻ trộm nạy cửa hàng

Đêm hôm mới rồi, kẻ trộm nạy cửa hàng một hiệu tạp-hóa Khách ở phố Hàm-long số 1, lấy mất nhiều bít-tất giá đến 29$50. Chủ hiệu là Tai-Hang đã trình sở Cảnh-sát.

Cướp giật

Bùi-đức-Mạu quán làng Sở (Hadong) qua chơi Hanoi, bị kẻ cắp cướp giật mất cái ví da trong có 18$ và cái thẻ thuế thân.

Xác trẻ vứt đường

Trưa hôm qua, người ta thấy một cái xác trẻ-con trai mới đẻ vứt dưới chân đê gần phố Balny. Khám tử-thi đứa bé không thấy có dấu vết gì, nên đã cho đưa vào nhà xác.

Xe nhà của ai ?

Mme Fabiani nhà ở đường Jauréguiberry số 28, trình sở Cảnh-sát rằng hôm 13 Novembre, người cu-li xe nhà đãng tính thế nào dắt ngay một cái xe nhà lạ về, tưởng là xe nhà mình.

Ai là chủ chiếc xe lạ ấy, cứ đến mà hỏi lấy về.

Cuộc vui tối nay

Cinéma Palace : Moulin Rouge
Cinéma Variété : La Maison du maître's
Quảng lạc: Nguyên-hạnh, Lợi-trinh

CỐI SAY ĐỎ

Bà con đã trông thấy đêm ngày quay tít ở trên trước cửa rạp CINÉMA PALACE cái cối say đỏ. hiệu tên là một phim ảnh rất hay, có giá trị, chiếu tại đấy. từ thứ tư 13 đến thứ năm 21 Novembre.

Cách bài trí rất công phu, phong cảnh cực đẹp, nhiều gái sinh, mũ-áo rất quý-giá xem chói lọi mắt, chưa từng thấy bao giờ.

Chuyện rất giản-dị rẻ hiền mà hay, một cặp giai tài gái sắc thương yêu nhau gặp phải nhiều đường chắc chở.

NHÀ THƯƠNG VÀ NHÀ HỘ SINH

ĐƯỢC NHƯ Ở NHÀ

Phòng khám bệnh

QUAN ĐỐC TỜ BLOT

65, phố Tràng-thi và 78, phố Thợ nhuộm
Giây nói số 449, Hanoi

Ở Bắc-kỳ mới có chỗ này là một. Bệnh nhân, muốn chữa bệnh gì cũng được, muốn cần phải mổ-sẻ cũng được chắc chắn, muốn đỡ đẻ được cẩn thận tử tế hay là chữa các bệnh về phụ-nhân như hiếm đẻ [illegible] cũng được.

Thế nên đến quan Đốc-tờ Blot, là thầy thuốc đã kinh-nghiệm lâu năm, lại là tay chuyên-môn khảo-cứu.

Có buồng riêng tử tế để chữa bệnh, buồng có đủ cả máy đèn máy nước. Tiền thuốc và tiền thầy thuốc không phải trả vì đã tính cả vào tiền chữa bệnh và buồng rồi. Có 2 hạng. Trả tiền từng ngày, hay là trả tiền chữa khoán cũng được.

Người nhà đến thăm lúc nào cũng được.

Hàng ngày quan Đốc-tờ đến thăm bệnh nhân luôn luôn.

Lúc nào cũng có bà đỡ tốt-nghiệp có mặt ở đấy luôn.

Khám bệnh hàng ngày *từ 8 giờ đến 11 giờ và từ 15 giờ đến 17 giờ. Ai muốn mời đến* nhà thăm bệnh *cũng được xem xét cẩn thận.* Muốn hỏi han điều gì, *xin cứ mời đến tận nơi, bất cứ giờ nào.*

Sinh, Tử, Giá-thú

SINH

Vũ-thị-Đỏ, con M. Vũ-văn-Chà, 47 tuổi ở Vân-hồ

Đào-văn-Sơn, con M. Đào-văn-Chi, 35 tuổi, làm ruộng, ở tỉnh Bắc-ninh.

Bùi-thị-Xuân, con M. Bùi-văn-Đẩu, 36 tuổi, làm bồi, ở hàng Đậu

Đỗ-thị-Teo, con M. Đỗ-văn-Lộc, 30 tuổi, làm ruộng, ở Nhật-tân.

La-đức-Thảo, con M. La-đức-Thắng 32 tuổi, buôn bán, ở 171 đường Huế.

Hoàng-thị-Chinh, con M. Hoàng-văn-Chung, 34 tuổi, thợ máy, ở 110 J Ferry.

Đoàn-thị-Cốt, con M. Đoàn-đình-Ngâm, 35 tuổi, làm ruộng, ở Hưng-yên.

Lê-thị-[illegible], con M. Lê-văn-Khiêm 27 tuổi, làm ruộng, ở Hadong.

Đoàn-thị-Hòa, con M Đoàn-văn-Cổ, 21 tuổi, thợ máy, ở 8 đường 75.

Hoàng-thị-Khiêm, con M Hoàng-Thảo, 23 tuổi, buôn bán, ở Hà-Nam.

Tạ-thị-Mời, con M. Tạ-hữu-Mão, 28 tuổi, làm bếp, ở Ô-cầu-giấy.

Hồ-văn-Tỵ, con M. Hồ-văn-Vụ, 28 tuổi, buôn bán, ở Hadong.

Đỗ-văn-Giong, con M. Đỗ-văn-An, 30 tuổi, thợ-điện, ở 18 đường Huế.

Nguyễn-thị-Lan và Nguyễn-thị-Huê, con M. Nguyễn-Viên, 38 tuổi, ở Hadong.

Hoàng-văn-Đào, con M. Hoàng-văn-Tiến, 43 tuổi, ở hàng Bột

Trần-thị-Hiên, con M. Trần-văn-Tâm, 33 tuổi, thợ sơn, ở 63 thợ Nhuộm.

Vũ-thị-Hoa, con M. Vũ-văn-Duyên, 26 tuổi, thợ mộc, ở Ô đông-Lầm.

TỬ

M. Cao-đức-Hoàng, 69 tuổi, ở 16 Jambert.

M. Phạm-văn-Hai, 44 tuổi, ở 17 đường 91.

Mme Trần-thị-Loan, 26 tuổi, ở Cơ-xá-Nam.

M. Lê-văn-Vưu, 27 tuổi, ở 42 hàng Bông.

M. Vũ-ngọc-Thọ 41 tuổi, ở 33 Dieulefils.

GIÁ THÚ

M. Ngô-văn-Phi, 24 tuổi, học trò, ở 22 hàng Gạo Hanoi, đẹp duyên với Melle Đỗ-thị-Ngà, 16 tuổi, 38 đường Hưng-hóa, Sơn-tây

M. Vũ-đức-Thành, 35 tuổi, thư-ký, ở 68 hàng Bát, đẹp duyên với Melle Nguyễn-thị-Thuận, 27 tuổi, ở 103 hàng Bông

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Kẻ trộm vào Sáu-kho

Đêm hôm 13 Novembre, kẻ trộm vào Sáu-kho lấy mất bảy tấm *Satin* giá đáng 250$00. Không biết có phải chính bọn này bữa nọ đã ăn trộm trong kho nhà đoan không, nhưng xem cách-thức chúng giống hệt lần trước. Chúng cũng trèo lên nóc nhà, giỡ ngói ra, rồi thòng thang giây xuống. Sở Mật-thám đang tầm-nã bọn trộm táo gan kia.

KIẾN AN

Một bọn cướp vào làng Quan mục bắt mất khổ chủ

Đêm hôm 11 dạng ngày 12 novembre, một bọn cướp chừng mười đứa có đủ súng lục và giáo mác, kéo nhau vào một nhà giàu ở làng Quan-mục, thuộc về phủ Kiến-thụy. Nhưng dân làng thấy động, liền đến cứu cấp ngay. Bọn cướp chạy trốn, có bắn lại nhiều phát súng lục. Dân làng phải mất mấy người bị thương, có bắt được một thằng trong đảng nó, và một khẩu súng lục và mấy viên đạn rơi dọc đường.

Khi ông phủ Kiến-thụy được tin đến tận nơi khám xét thì cả hai vợ chồng nhà bị cướp đi đâu mất rồi. Có lẽ đã bị bọn cướp ấy bắt cóc đem đi thì phải.

Hiện đang cho truy tầm riết bọn gian đồ ấy. Đã bắt được một đứa tất việc chóng xong.

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài duyệt-báo biết rằng: tiền mua báo thì phải trả trước. Vậy các liệt-quí ông nào mua thì gửi tiền cho: hễ không có tiền gửi theo giấy mua thì bản-quán không trả lời. — Mua báo thì tính từ rằm hoặc mồng một tháng tây trở đi cho gọn

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Hội-đồng Kinh-tế và lý-tài của dân Pháp

Ngày 3 Novembre, quan Khâm-sứ Trung-kỳ có ký nghị-định triệu tập Hội đồng kinh-tế và lý-tài của dân Pháp đến ngày thứ 2 Décembre thì họp kỳ bất thường. Nghị-định ấy có định rõ các vấn-đề phải bàn, và kỳ-hạn là hai ngày, 2 và 3 Décembre.

Tin đường sá

Ngày 12 novembre. — Quãng đường thuộc-địa số 1 thuộc về Qui-nhơn đã giao-thông được rồi.

Ngày 13 novembre. — Quãng đường thuộc-địa số 1 từ Bình-định đi Pleiku đã giao thông được như trước.

BAN-MÊ-THUỘT

Nước sông lên to, cầu sụt

Vì nước sông lên dữ quá, nên một cầu Ea-Leon ở km 129 (đường Ban-mê-Thuột đi Kontum, sụt mất, không giao-thông được.

VINH

Pharmacie Commerciale du Nord-Annam

E. GILLET, Pharmacien, Vinh

Bán đủ các thứ thuốc tây, giá rẻ hơn các hàng thuốc khác ở cõi Đông-dương.

Tin sau cùng

Nhà phi-hành Costes còn chưa về Pháp

Lẽ ra sáng nay, hai nhà phi-hành Costes và Bellonte bắt đầu bay trở về Pháp; song vì đêm qua có tiếp được tin báo rằng ở bên Âu-châu không được tốt giời, nhất là về mạn Địa-trung-hải, gió ở phương Tây thổi lại mạnh như bão. Từ nay cho đến ngày 18, 19, về miền ấy chưa thể êm được.

Chờ khi nào có tin báo rằng thiên giời đã được khá êm, tức thì hai nhà phi-hành sẽ bắt đầu bay về Pháp.

"Các quan công nhận là tốt nhất"

Có nhiều thứ rượu bắt trước rượu Tonique Tonkinois, nhưng rượu Tonique Tonkinois vẫn tốt hơn cả.

Bán tại nhà thuốc Montès nhà ba chuông, 54, Phố Paul-Bert Hanoi.

Bán tại :

Pharmacie

CHASSAGNE

59, Rue Paul-Bert

HANOI

Số 48

Bát tiều anh-hùng

(Nghĩa-hiệp tiểu-thuyết)

DOÃN-KẾ-THIỆN dịch thuật

Lại nói chuyện vị đại vương trên núi Thiết-long là Thiết-lương, tối hôm ấy sau khi đã sai bọn lâu la đi xuống trấn Chu-gia đón con gái ông Tô viên-ngoại về để làm áp-trại phu nhân, sai thị-tì chăng đèn kết hoa ở trong động phòng, dự bị để cùng tân nhân làm lễ hợp-cẩn, bỗng bị một chứng bệnh nặng phải nằm liệt ở trên giường, mê man bất tỉnh nhân sự, người chị là Thiết-kim Định lấy làm lo lắm, sai bọn con hầu hết sức đi tìm thuốc thang vừa hết trống canh hai, bỗng thấy mấy tên lâu la vào báo rằng:

Đám rước dâu đã về đến nơi rồi.

Bọn con hầu đều cuống quít bảo nhau rằng:

Đại vương bị đau nằm một chỗ, đành phải hoãn tế tơ hồng.

Kim-định nói:

Không cần phải hoãn, ngày giờ đã định không thể thay đổi được, đại vương chưa dậy được, để ta sẽ đứng thay đại-vương làm lễ tế tơ-hồng.

Nói vừa rứt lời, trông ra đã thấy đèn đuốc sáng choang, kiệu hoa đã rước về đến tiền trại. Kim định vội vàng cùng bọn con hầu ra đón vào trong hậu trại. Kiệu rước đến trước hiên, Kim-định bảo bọn xuống, chạy ra đằng trước, mở cánh rèm ra, nói rằng:

Mời em xuống kiệu, đi vào trong nhà để kịp giờ làm lễ tơ hồng.

Cô dâu ở trên kiệu từ từ bước xuống. Kim định giơ tay đỡ, thấy cô dâu to lớn đẫy đà, dật mình lấy làm lạ, nghĩ thầm người thế này mà em ta dám bảo là thanh-tú oát nhỏ nhắn, còn bề nhan-sắc chẳng biết ra thế nào. Nghĩ vậy vừa toan dắt cô dâu đi vào, bỗng thấy cô dâu hét to lên một tiếng như sấm vang, vứt bỏ cái khăn hồng phủ mặt và cái áo khoác mình ra. Kim-định dật nẩy mình, kêu lên một tiếng, chạy lùi ra đằng xa, vì cái người mình vừa dắt ấy không phải là cô dâu, lại là một vị hảo-hán thân thể to lớn, mặt mũi đen nhánh như bồ hóng. Kim-định định thần lại, rút thanh kiếm ở trên giá, chỉ vào mặt mà nói rằng:

Thằng giặc kia, mày to gan thật, sao dám đánh tráo làm cô dâu để đánh lừa ta.

Uất-tri-Tiếu cười khanh khách mà nói rằng:

Con nữ-tặc kia, mày không biết ta là ai à? Ta đây là con cháu sau ông Uất-tri-kính-đức là một vị công thần đời nhà Đường, thấy em mày dám bắt hiếp con ông Tô-viên-ngoại về làm vợ, thấy sự bất bình ta không thể nào ngơ đi được, nên ta phải giả làm Tô tiểu-thư đến đây để giết chết chị em mày.

Kim-Định nghe nói nghĩ thầm, thế này thật là duyên giời đưa lại, vì khi ta xuống núi, thánh-mẫu có dặn ta sau này sẽ kết duyên với Bắc hồ-tinh tức là người con cháu sau ông Uất tri, từ đó đến nay ta vẫn để ý dò tìm, nhưng không thấy người nào là họ Uất-tri cả, nay tự nhiên chàng lại dẫn đến, chi bằng ta nói ngay ra, để kết duyên cùng chàng cho yên bề gia thất, rồi sẽ định liệu cho em ta sau.

Nàng nghĩ vậy rồi cắm thanh kiếm vào giá, chắp tay vái chào mà nói rằng.

Xin hảo hán bớt giận, cho tôi được giãi tỏ nỗi lòng. Tôi đây khi xưa lên núi học tập võ nghệ, khi học thành trở về, sư mẫu tôi có ân-cần dặn bảo mối nhân duyên của tôi mai sau sẽ thuộc về con cháu ông Uất-tri, nay tự nhiên chàng lại hạ cố đến đây, sợ chàng chưa rõ nguồn cơn, nên phải đánh bạo nói ra, dám xin chàng lượng xét.

Uất-tri Tiếu nghe nói nghiêng cổ nhìn Kim định, thấy là một vị giai nhân hai chín xuân-xanh, mày ngài mắt phượng, tủm-tỉm cười mà nói rằng:

Thế ra hôm nay ta lên đây định đánh phá núi Thiết-long, ngờ đâu lại gặp mối lương-duyên, nhưng ta còn phải hỏi ý anh em ta xem thế nào.

Nói rồi quay ra gọi:

Anh-em đâu! mời anh-em vào cả sân trong này, mình cốt giả làm cô dâu, ngờ đâu bây giờ lại phải làm chú rể.

Bấy giờ Nguyễn anh, Tứ-văn-Tiêu, Khổng-sinh, Đường-thiết-Ngưu đứng ở bên ngoài nghe nói đã biết rõ sự tình. liền rảo bước đi vào, cùng nói rằng:

Nếu vậy thực đáng gọi là một mối kỳ-duyên, chúng tôi xin có lời mừng đại-kha, chi bằng nhân ngay tiệc cưới này, đại-kha nên cùng Thiết tiểu-thư làm lễ kết-hôn, chớ nên hoãn đến hôm khác nữa.

Bốn người nói xong, liền giục Uất-tri-Tiếu và Thiết-kim-Định làm lễ giao-bái. Uất-tri-Tiếu nói:

Hôn nhân là việc lớn, làm khinh-suất thế này mà được à?

Nguyễn Anh nói:

Chúng mình là bọn anh hùng hảo-hán, xông pha khắp các chốn giang-hồ, làm việc gì cũng phải nên khác tục, há lại còn theo thói thường mà làm những việc giả-dối nực cười ư?

Uất-tri Tiếu liền đưa binh-khí cho Nguyễn-anh giục bọn con hầu đỡ Kim-định đi lại đứng đối diện với Uất-tri-Tiếu làm lễ giao bái nhau, rồi cùng đi vào trước ban thờ, cùng quì xuống lạy.

Làm lễ kết-hôn xong, Thiết-kim-Định mới nói là Thiết-lương bị bệnh, các vị anh-hùng đều theo Kim-định vào phòng thăm thì gặp lúc Thiết-lương đã tỉnh, Kim-định liền kể sự tình cho biết, Thiết-lương tỏ ra ý vui mừng lắm.

Tôi cùng chàng đã kết duyên cầm-sắt, thì từ nay xin chàng và các vị anh hùng lưu lại cả đây, để cùng chị-em tôi bàn tính mở-mang công-nghiệp lớn.

Uất-tri-tiếu liền kể những việc của bọn mình đã làm cho Kim-định nghe và nói rằng:

Cái thế anh em tôi tất thế nào cũng phải bỏ trại Khổng-gia vì chẳng chóng thì chầy, quan quân cũng kéo đến đánh, nay tôi đã kết duyên cùng nàng, chẳng ở đây thì còn đi đâu nữa, nhưng ngặt nỗi còn ba vị lão phu-nhân ở trại Khổng-gia, vậy đêm nay hãy xin tạm biệt nàng, để về đón phu-nhân lên đây cùng ở, rồi sẽ cùng nàng làm lễ tuần-t ân.

Hồi lâu, ăn tiệc xong, năm vị anh-hùng lập tức từ biệt Thiết-kim Định xuống núi, đi thẳng về trại Khổng-gia, vừa hết canh năm thì về đến nơi, đem sự tình nói với ba phu nhân, cả ngày hôm sau đều dự bị hành trang, và sắp ba cỗ xe để ba phu-nhân ngồi, chờ vừa tối đến cùng đi lên núi Thiết-long.

Ba xe đi trước, năm ngựa theo sau, chừng hết canh tư sang canh năm thì đến nơi, Thiết kim Định nghe báo chạy ra đón, mời ba phu nhân vào trong thượng phòng, lấy lễ con dâu chào lạy ba phu nhân, rồi sai làm tiệc ăn mừng. Tứ phu nhân thấy đông đủ cả mọi người, chỉ vắng có Chu thuận, nghĩ thương con, liền ứa nước mắt mà nói rằng:

Tú-anh đã chẳng thấy đâu, còn Chu-thuận cũng không biết đi về phương nào, không khéo lỡ ra lại bị quan quân bắt được thì thật chết.

Uất-tri-Tiếu nói:

Phu-nhân cứ yên lòng, ngày mai anh em tôi sẽ chia đường đi tìm ngũ-đệ và Lương tiểu thư về đây cùng ở.

HỒI THỨ HAI MƯƠI CHÍN

Chu-thuận lạc đường gặp hại vợ

Lại nói chuyện Lương-tú-Anh ở núi Hạnh-hoa cùng Mạnh hùng ngồi uống rượu ở ngoài tiền trại, Mạnh-hùng nói:

Đại kha đã cùng chị tôi kết duyên, từ nay xin ở tạm lại đây chờ qua mùa thu rồi, sẽ kéo quân vào Đông-kinh, bắt giết bọn gian-tặc. Tôi không phải nói khoe, lúc ấy sẽ để chị tôi lĩnh ấn tiên phong, chắc rằng quân ta đi đến đâu, địch quân đều phải tan vỡ, vì chị tôi ngoài các ban võ-nghệ, binh-thư chiến-lược lại đều thuộc làu, chị tôi lại có thuật đi trên ngọn cỏ và giá võ đằng-vân. thánh-mẫu lại ban cho chị tôi cái trang-tiên-đái, trong có đựng các bảo-bối như cái bình thu hồn cái thước đo giời. cái dây trói tiên. cho dù địch quân có bao nhiêu mãnh-tướng hùng-binh cũng không sợ.

Tú-anh nói:

Được như thế thực là phúc cho hai nhà ta lắm. nhưng sức người đã đành đáng cậy, còn lòng giời khôn biết làm sao.

Mạnh-hùng nói:

Tôi tưởng trước hết phải cậy ở sức người, rồi mới cậy ở lòng giời được.

Hai người chén tạc chén thù mãi đến hết canh một sang canh hai mới xong, bọn con hầu ở trong đi ra nói rằng:

Mời tân lang vào động-phòng.

(Còn nữa)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường
Từ microfilms trường Đại Học Cornell

Bệnh hen

DÙNG THUỐC HÚT VÀ THUỐC BỘT **ESPIC**
THÌ CHÓNG ĐỠ VÀ CHÓNG KHỎI.
2 f. 25 một hộp. Bán tại tất cả các hàng Bào-chế và tại phố St Lazare, số 20, Paris.
Nên nhận chữ ký J. ESPIC ở trên điếu thuốc.

Nhà Bán-đồ « TÀM-TÀM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

Bịnh ghẻ chốc

Đau nhứt trong chơn cẳng
LÁC, NGHỨA, DA TRẦY KHÔ, NỨC, GHẺ cùng bất kỳ bịnh chứng nào ngoài da-thân thì trị tuyệt một cách hay, nhờ thuốc thoa
FLORENTINE
Các ông dùng thử một lần, coi có quả thuốc thiệt hiệu-nghiệm vậy chăng
Cả vạn người đã chứng chắc hay thiệt!
Cùng các nhà thuốc và tại số:
82, B. de Grenelle PARIS
Thuốc đền FLORENTINE

MỚI XUẤT BẢN:

1° — CANDIDE OU L'OPTIMISME
(Chuyện chàng Căng-Đích)
2° — ZADIG OU LA DESTINÉE
(Chuyện chàng Gia-Địch)
3° — LA PRINCESSE DE BABYLONE
(Công-chúa thành Ba-By Luân)
4° — L'INGÉNU
(Anh chàng tự nhiên)

Của VOLTAIRE tiên sanh soạn
NGUYỄN-VĂN-HIẾU dịch-thuật
Giá: 1° Candide. 0 $ 60 — 2° Zadig. 0 $ 50 — 3° La Princesse. 0 $ 45
4° L'Ingénu. 0 $ 45
Tiền cước gởi đi các tỉnh: *Recommandé, mỗi quyển*: 0 $ 20
Hoặc cả 4 quyển gói làm một. 0 $ 40
Bán buôn và bán lẻ tại bản-quán

Không thể tin được
nhưng may THỰ :

HIỆN NAY TẠI:
GRANDS MAGASINS RÉUNIS
quí khách chỉ bỏ ra:
15 đồng bạc
mà mua được một cái Đồng-hồ OMÉGA
là thứ Đồng-hồ tốt hơn các thứ Đồng-hồ khác
MỐT VỎ BẰNG KỀN

GIỜ chơi xuôi đời
ĐÚNG rồi không hỏng

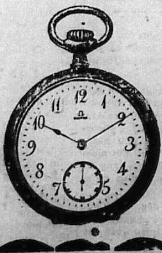

Agences d'annonces en Europe:
SOCIÉTÉ MUTUELLE de Publicité
14, RUE ROUGEMONT,
PARIS (IXe)

CHỐC LỞ

Bệnh lở là một bệnh ngứa ngáy khó chịu, mà khi lở ở mặt thì lại ghê tởm nữa.

Phần thì ngứa, phần thì bẩn thỉu, làm cho người ốm lo lắng, sợ rằng không bao giờ khỏi được.

Thế mà bệnh lở có phép chữa được. Một người ở Rennes có viết giấy cho bản hiệu rằng:

«Tôi có mấy lời cảm tạ ngài vì nhờ thuốc của ngài mà thằng cháu tôi đã khỏi được bệnh lở. Thằng cháu tôi năm nay 15 tuổi, người vạm vỡ mà chỉ bị lở sinh ra mất ăn mất ngủ. Cháu đi học mà hai tay lở ngứa, chảy nước vàng lắm cho nó phải nghỉ học. May có quan Docteur P.. bảo mua thuốc INOTYOL thì bôi có một lần đã đỡ ngay. Thực là nhờ thuốc của ngài cháu mới khỏi bệnh»

Xem đó thì biết thuốc INOTYOL công hiệu là chừng nào. Bất cứ bệnh gì ở ngoài da, cứ bôi nó là khỏi hết, như bệnh lở chốc, mụn loét, vân vân.

Thuốc mỡ INOTYOL có bán ở các hiệu thuốc Bắc kỳ

INOTYOL

Agents d'Annonces en Europe:
L. MAYENCE & Cie
DAVIGNON, BOURDET & Cie, Succrs
9, Rue Tronchet, PARIS
19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

Certifié l'insertion
Imprimerie du TRUNG-BẮC TÂN-VĂN
Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN
Luan

CHƯ' TÔN!
ai muốn ngăn ngừa cho thân
CHO KHỎI ĐAU
NHỨT LÀ
Khan cổ, đau dốc giọng,
yếu tim, đau phổi
thì chỉ có ngậm THUỐC BƯỚN
VALDA
Hơi thở đã thông mà lại được
Khỏi lo cảm mạo thương hàng
Dẫu có thở hít buội bặm dơ dáy
hay là có vật độc.
Thì cũng Khỏi lo đau
Còn có đau:
Sổ mũi, Khan cổ, Khao tiếng,
nóng lạnh cũng là ho
thì cũng cứ dùng THUỐC
PASTILLES VALDA
ngậm thong hơi tốt lắm.
Mà phải nhớ mua thứ thuốc
đó mới linh nghiệm
Coi cho Kỹ trên nắp hộp
có hiệu chữ
VALDA
MỚI THIỆT PHẢI

THUỐC CHỮA BỆNH THƯƠNG GÂN

Ai mà làm lụng mệt nhọc thái quá, cử động nặng nề, buồn rầu nghĩ ngợi thì thường hay mắc phải bệnh thương gân, khi đã bị bệnh thì đêm không ngủ được, chẳng còn gì nguy-hiểm cho bằng là không ngủ được, mà nhất là ở các xứ nóng thì lại cần phải nghỉ ngơi. Nếu không thì mỗi buổi sáng dậy thấy trong mình mệt nhọc, không làm gì được. Thuốc *Neurinase* là của một viên học-sinh cũ ở viện Pasteur thành Ba-lê tìm ra. Thuốc này làm cho gân cốt bình yên và ngủ được êm đềm, lại thêm bồi bổ.

Người già kẻ trẻ uống đều được cả.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả
3045

Sirop de Grenadine
Sirop de Citron
vân vân
Rất tốt! rất mới! rất rẻ!

Bán tại: **PHARMACIE CHASSAGNE**
59, RUE PAUL-BERT, HANOI

RƯỢU BỔ DAMIANI
Véritable Vin du Cap-Corse au Quinquina
Có tiếng đã nửa thế-kỷ nay.

Uống trước bữa ăn, thì ngon cơm, sau bữa cơm uống cháng miệng rất thơm ngon, người già yếu, mới ốm khỏi, thức đêm, lao-lực, uống bồi-bổ sức mạnh.

Phải nhận kỹ thứ Rượu DAMIANI kẻo nhầm với các thứ Vin du Cap-Corse khác.

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haiphong, Hanoi, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saigon, Pnom-Penh.
3007

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU
VICHY CÉLESTINS
uống trừ lành các chứng:
Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhứt gân, đái lợn cợn có cát, đau lắc-léo.

CÁC VỊ SẢNG HIỆU VICHY-ÉTAT
SEL VICHY-ETAT Diêm vị rút lấy trong nước mạch chế ra để pha làm ra nước suối.
PASTILLES VICHY-ETAT Uống hai ba liều Khi ăn rồi thì dễ tiêu tang.
COMPRIMÉS VICHY-ETAT Để cho mỗi người làm ra nước mạch hơi đủ, uống cho ăn mau tiêu.

COI CHỪNG LẦM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC

Rất nhiều! Rất nhiều!

MŨ FEUTRE Mossant / Dragona / Select
CASQUETTES «EVEREST»
GIÁ HẠ HƠN MỌI NĂM
HAI-CHINH
76, Rue du Pont en Bois, Hanoi

Bán tại: **PHARMACIE CHASSAGNE**
59, RUE PAUL-BERT, HANOI

BANQUE DE L'INDOCHINE
ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG
CÓ ĐẶC QUYỀN SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

TƯ BẢN: Francs **72.000.000**
TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGÂN ĐẾN NGÀY 30 JUIN 1928: » **85.500.000**

HỘI-ĐỒNG TRỊ-SỰ:
Chánh trị-sự: M. STANISLAS SIMON, Chánh-hội-đồng trị-sự tại Đông dương và Vân-nam;
Phó trị-sự: M. PAUL BOYER, Chánh-hội Thương-cục Comptoir National d'Escompte de Paris;
Tổng quản-lý chủ-nhiệm: M. RENÉ THION DE LA CHAUME, Nguyên thanh-tra Tài-chính-bộ.

TRỤ SỞ: 96, BOULEVARD HAUSSMANN, PARIS (VIIIe)

CÁC CHI ĐIẾM:

TRUNG-HOA	ĐÔNG-DƯƠNG	MỌI NƠI KHÁC
Canton	*Battambang*	*Bangkok*
Fort-Bayar	*Cantho*	*Djibouti*
Hankeou	*Haiphong*	*Nouméa*
Hông-kong	*Hanoi*	*Papeete*
Mongtzeu	*Huế*	*Pondichery*
Pékin	*Namdinh*	*Singapore*
Shangai	*Pnom-Penh*	
Tiên Tsin	*Qui-nhon*	
Yunnanfou	*Saigon*	
	Thanh-hoa	
	Tourane	
	Vinh	

Giao-dịch khắp hoàn cầu

CÁC CÔNG VIỆC NGÂN HÀNG. — MUA BÁN TRÁI PHIẾU. — CHO THUÊ TỦ BẠC.
Ai hỏi sẽ trả lời ngay.

Điêm-Lưu-Tín-Diện: INDOCHINE

GIÂY NÓI:	
Hanoi	58.
Haiphong	26.
Namdinh	90.
Vinh	45.
Thanh-hóa	37 *(mở ngày thứ ba).*